Wychodzi raz w tygodniu.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ROK XX. Kraków, dnia 6 marca 1937 r. Numer 9.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Zwyczaje handlowe

Komisja dla ustalenia zwyczajów handlowych Izby Przemysłowo - Handlowej we Lwowie wydała ostatnio nast. orzeczenia:

Rachunki przy komisowej sprzedaży jarzyn i owoców. W okręgu tutejszym nie wytworzył się powszechnie przestrzegany zwyczaj handlowy, by drobni ogrodnicy i rolnicy wystawiali rachunki przy oddawaniu kupcom do sprzedaży komisowej owoców, jarzyn i ryb własnej produkcji wzgl. chowu. Pod wpływem jednak wymagań władz skarbowych wytwarza się obecnie praktyka, że komisanci po uskutecznieniu sprzedaży wziętych w komis towarów, wystawiają rachunki wzgl. rozliczenia komisowe, posiadające raczej charakter wewnętrznych alegatów kasowych. Sprzedaż komisowa ma stosunkowo częściej miejsce przy zbycie jarzyn, natomiast owoce i ryby żywe sprzedawane są przeważnie za z góry ustaloną cenę (L. 20722/II).

W handlu artykułami elektrotechnicznymi, a w szczególności przy dostawach kabli ołowianych, armatur do kabli, tasiem izolacyjnych, przewodów, artykułów gumowych, przyborów do rur instalacyjnych, drutów izolowanych i linek miedzianych, nie istnieje zwyczajowo przyjęte manco, gdyż przy dostawie tych artykułów manca nie uwzględnia się. (L. 21285/II).

ZGŁASZANIE INWENTARZY I BILANSÓW.

Przypominamy kupcom rejestrowanym, iż w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1. 7. 1934 r. kupcy rejestrowi (właściciele firm jednoosobowych, spółek jawnych i komandytowych) obowiązani są w ciągu 3 miesięcy po upływie roku obrotowego przedstawić sądowi rejestrowemu inwentarz i bilans, sporządzony na koniec roku obrotowego. Stosownie do postanowień przepisów, wprowadzających Kodeks Handlowy, Sąd rejestrowy będzie mógł za nieprzedstawienie inwentarzy lub bilansów nakładać grzywny w wysokości do 500 zł., przy czym grzywny te mogą być powtarzane.

Osoby prawne (spółki z ogr. odp. i spółki akcyjne) winny przedstawić sądowi rejestrowemu bilans i inwentarz w ciągu 2 tygodni po zatwierdzeniu rocznego bilansu przez organ do tego powołany.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ STRON W WYPADKU NIEWYWIEZIENIA ZA GRANICĘ TOWARÓW, ODPRAWIONYCH WARUNKOWO.

Przy odprawie warunkowej niektórych towarów, objętych zakazami przywozu, jak np. opakowań specjalnych, nadeszłych razem z towarem, prób, wzorów i modeli, etykiet, rysunków i pieczątek — nie pobiera się dodatkowego zabezpieczenia w wysokości wartości towarów, jako gwarancji powrotnego wywozu.

Ponieważ powstały wątpliwości, czy w przypadku gdy wymienione towary pozostaną w kraju strona obowiązana jest uiścić wartość towaru lub przedstawić pozwolenie przywozu, czy też jest zwolniona od tego obowiązku — przeto Min. Skarbu w okólniku z dn. 27. I. 1937 r. L. D. IV. 2043/3/37 wyjaśniło, że ulgi przy pobieraniu zabezpieczeń celnych, mające na celu ułatwienie dokonania odprawy warunkowej, w niczym nie zmniejszają ani nie uchylają odpowiedzialności strony, określonej w art. 56 prawa celnego; kwestia zabezpieczenia celnego, pobieranego przy odprawie warunkowej jest niezależna od kwestii odpowiedzialności strony na wypadek niedotrzymania przez nią warunku powrotnego wywozu lub powrotnego przywozu.

Art. 56 prawa celnego nie zawiera też żadnych ulg w zakresie tej odpowiedzialności, inaczej bowiem sytuacja importera, otrzymującego towary w drodze odprawy warunkowej, mogłaby być korzystniejsza w zakresie obciążenia importu od sytuacji importera, otrzymującego towary po dokonaniu odprawy ostatecznej.

Z tego też względu w razie niewywiezienia towarów, odprawionych warunkowo — strony ponoszą pełną odpowiedzialność, ustaloną w art. 56 prawa celnego (strona jest obowiązana do uiszczenia należności celnych i innych, ciążących na towarach ustalonych w wyniku rewizji; kary za zwłokę i dodatkowej opłaty w wysokości wartości towarów — jeżeli towary podlegały ograniczeniom przywozowym lub wywozowym, a strona nie przedstawi pozwolenia na przywóz lub wywóz, wymaganego przy ostatecznej odprawie) i to bez względu na to, czy złożyły całkowite zabezpieczenie ustawowe, czy też korzystały przy odprawie warunkowej z pewnych ulg w zakresie tego zabezpieczenia (np. nie składały dodatkowego zabezpieczenia, złożyły obniżone do pewnej części zabezpieczenie itp.).

PRZEPROWADZANIE ZMIAN W WYMIARZE PODATKU OD LOKALI ZA 1937 R.

Okólnikiem z dnia 12 lutego 1937 r. (L. D. V. 26310/3/37) Ministerstwo Skarbu ustaliło zasady przeprowadzenia powyższych zmian celem zachowania jednolitego trybu postępowania. Wymiary dokonane w roku ubiegłym na okres 1936-1937 mają być w r. 1937 podzielone na grupę tych, które zachowują swą moc na 1937 oraz na grupę tych, które na skutek zmian wysokości komornego uległy zmianie. O przeprowadzonej zmianie zawiadomić należy zainteresowanych za pomocą druku, który znajduje się w opracowaniu, o ile zachodzi identyczność osoby, zajmującej lokal płatnika. Jeżeli nie ma identyczności osoby, należy wysyłać nakaz płatniczy.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XX **Kraków, dnia 6 marca 1937** **Nr. 9.**

Cena abonamentu
A onament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43. Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na 1 str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Echa tygodnia.

Jak wiadomo, jeden z posłów wniósł do Sejmu projekt ustawy o wprowadzeniu nowego podatku. Chodzi o rozszerzenie na teren całego państwa dodatków samorządowych do podatku dochodowego, podwyższenia dodatku od podatku gruntowego i od nieruchomości oraz podwyższenia dodatków od świadectw przemysłowych.

Wniesiony projekt przewiduje rozszerzenie na teren całego państwa dodatków samorządowych do podatku dochodowego, istniejących dotychczas jedynie w województwach zachodnich i wynoszących od 4 do 5°/₀ według działu pierwszego i 3°/₀ według działu drugiego. W stosunku do podatku gruntowego i od nieruchomości wniosek przewiduje podwyższenie dodatku komunalnego z 7°/₀, jakie obowiązuje obecnie dla miast do 8.4°/₀, dla województw centralnych od 16 do 24°/₀, dla południowo-wschodnich od 24.8 do 37.2 proc. i wreszcie dla województw południowych i zachodnich od 10.4°/₀ do 15.6 proc.

Dodatek komunalny przy wykupywaniu świadectw przemysłowych, wynoszący obecnie 30 proc. nominalnej ceny, według projektu podniesiony byłby dla województw centralnych do 130 proc. dla południowo-wschodnich do 300 proc. i dla województw północnych i zachodnich do 60 proc.

Nie wiemy, jak się do tych projektów podwyższenia ciężarów podatkowych odnoszą czynniki oficjalne. Obawiamy się jednak, że zgłoszony projekt cieszy się poparciem rządu, który od dawna już przemyśliwa nad sposobem zapewnienia finansom komunalnym należytych dochodów. Dlatego też sądzimy, że poważne i rzeczowe ustosunkowanie się do tego wniosku jest rzeczą konieczną i celową.

Fakt, że wniosek taki został w ogóle zgłoszony, wskazuje na to, że nie wszyscy działacze w Polsce zdają sobie sprawę z niebezpieczeństwa przeciążenia podatkowego. Inaczej bowiem trudno byłoby zrozumieć, że w czasie, gdy w Sejmie, wybranym wszak na podstawie znanej ordynacji wyborczej i którego skład bynajmniej nie jest dla rządu

nieżyczliwy — zagadnienie przeciążenia podatkowego jest dominantą wszystkich debat budżetowych; w czasie, gdy jeden z posłów posunął się nawet tak daleko, że nazwał urzędy skarbowe najbardziej znienawidzonymi instytucjami w Polsce; w czasie, gdy pod naporem opinii publicznej p. wicepremier Kwiatkowski kilkakrotnie zapowiedział reformę podatkową; w czasie wreszcie, gdy wiadomym jest, że na terenie Min. Skarbu prowadzone są już studia nad taką reformą — społeczeństwo dowiaduje się, że ma raczej spodziewać się nowych ciężarów podatkowych aniżeli ulg. Trudno się tu powstrzymać od stwierdzenia, że jednak mentalność naszych władz w odniesieniu do zagadnienia podatkowego jest trochę dziwna. Nasze czynniki rządowe podkreślają na każdym kroku, że obawiają się wprowadzenia jakichkolwiek ulg podatkowych, a to ze względu na interesy budżetu państwowego, którego równowaga mogłaby być naruszona w wypadku zmniejszenia dochodów skarbowych w związku z zmniejszeniem ciężaru podatkowego. Tym czasem zaobserwowaliśmy, że właśnie w tym czasie, kiedy państwo dla ratowania równowagi budżetu podwyższało ciężar podatkowy deficyt budżetowy rósł zamiast maleć, bo podatki mają swoją własną arytmetykę. Dwa razy dwa nie zawsze jest cztery. Czasem mnożenie takie daje wynik trzy, czasem dwa, a czasem jeden. Jest rzeczą pewną, że wzrost ciężarów podatkowych powoduje wzrost kosztów produkcji i spadek rentowności gospodarki prywatnej. Wielkie obciążenie podatkowe sprzyja raczej zamykaniu warsztatów pracy, aniżeli otwieraniu nowych. Przeciążenie podatkowe to w prostej linii droga do potęgowania bezrobocia. Wszystko to razem powoduje osłabienie tętna życia gospodarczego, spadek zdolności płatniczej społeczeństwa i w logicznej konsekwencji — kurczenie się wpływów podatkowych państwa.

Podatki są w pewnej mierze ceną, jaką płaci obywatel państwu za otrzymane usługi. Im cena ta jest wyższa, tym mniej może obywatel świadczyć na rzecz państwa. Gdyby rząd uznał, że wyższe podatki dają naprawdę większy dochód — wówczas musiałby również przyjąć, że także wysokość cen nie wpływa na obrót towarowy. Przecież cała akcja obniżania cen kartelowych, przeprowadzona przez rząd, odbywała się pod hasłem obniżenia cen dla spotęgowania obrotów. Przedstawiciele rządu w sposób bardzo wymowny i przekonywujący tłumaczyli kartelowcom korzyści obniżenia cen nie tylko w interesie gospodarstwa społecznego ale i w interesie samych karteli, które po obniżce cen będą miały większe obroty i tym samym osiągną większy efekt finansowy. Jeżeli zatem rząd sam używał argumentu „niskie ceny duży dochód", to dlaczego nie jest dostępny dla takich samych argumentów w odniesieniu do dziedziny podatkowej?

Jest rzeczą zastanawiającą, z jaką gotowością i szybkością następuje u nas wzrost podatków. Każde wprowadzenie jakiejś nowej ulgi podatkowej poprzedzane jest długotrwałymi „studiami", mozolnymi pertraktacjami i prośbami sfer gospodarczych. W rezultacie ulgi podatkowe wchodzą w życie w formie tak zawiłej i skomplikowanej, że zrozumienie ich połączone jest z wielkim wysiłkiem myślowym nie tylko przeciętnego obywatela, dla którego są one wszak przeznaczone, ale nawet dla wytrawnego prawnika. A przy tym udzielenie takiej ulgi połączone jest zawsze z sakramentalnymi zapewnieniami, jakie to wielkie ofiary ponosi skarb państwa dla obywateli i jakie to wielkie niebezpieczeństwa grożą równowadze budżetu z powodu danej ulgi podatkowej. Nikt jednak nie zastanawia się nad tym jakie istotnie grożą niebezpieczeństwa dla całości życia gospodarczego w Polsce i dla przyszłości skarbu państwa w wypadku podnoszenia

i tak już wielkiego ciężaru podatkowego. W tej mierze istnieje jakiś strach przed odpowiedzialnością bezpośrednią, jakieś masowe poświęcanie interesów najbliższej przyszłości dla interesów dnia dzisiejszego. Dziś jest deficyt budżetowy i dziś go trzeba załatać, chociażby leżało jak na dłoni, że nowe lekarstwo jest gorsze od samej choroby, że wykrojenie dużego płatu ze zdrowego organizmu dla przykrycia dziury w organizmie chorym nie usunie choroby a zrujnuje zdrowego.

W sprawie projektowanego podwyższenia podatków wypowiedział się już samorząd gospodarczy. Komisja skarbowa Izby przem.-handlowej w Warszawie jednogłośnie wypowiedziała się przeciw wnioskowi, słusznie argumentując, że tak znaczne, dodatkowe obciążenie życia gospodarczego, które i tak jest już nadmiernie obciążone podatkami, uniemożliwiłoby w ogóle jakąkolwiek kalkulację i podcięłoby egzystencję przedsiębiorstw. Projektowane podwyżki są tak wielkie, że np. w stosunku do świadectw przemysłowych w województwach północno-wschodnich wprowadzenie przemidzianego dodatku podwyższyłoby kilkakrotnie obecne, całkowite koszty nabycia świadectw.

Coś niecoś słyszeliśmy już przecież o tym, że świadectwa przemysłowe mają być w ogóle zniesione.

Związek Izb P. H. przeciw dodatkom do podatków na rzecz Związków Komunalnych

Związek Izb Przemysłowo - Handlowych zawiadomił Ministerstwo Skarbu, że wypowiada się kategorycznie przeciw wnioskowi posła Światopełk-Mirskiego „o dodatkach do państwowych podatków: gruntowego, od nieruchomości i przemysłowego na rzecz związków samorządowych i innych korporacji — ze względu na nowe znaczne obciążenia dla życia gospodarczego, wynikające z tego projektu.

Przychód brutto z nieruchomości obciążony jest obecnie podatkiem od nieruchomości w wysokości 12 proc. na rzecz państwa i 7 proc. na rzecz związków komunalnych. Razem obciążenie przychodu brutto wynosi 19 proc. Wymieniony projekt przewiduje podwyżkę z 7 proc. do 8.4 proc., obowiązującego podatku na rzecz związków komunalnych miejskich (w formie 70 proc. dodatku do państwowego podatku od nieruchomości), a na rzecz gmin wiejskich i powiatowych związków samorządowych podwyżkę z 7 proc. na 10.4 proc. — 15.6 proc. w województwach południowych i zachodnich z 7 proc. na 16—24 proc. w województwach centralnych, a z 7 proc. na 24.8—37.2 proc. w województwach północno - wschodnich. Tak znaczne podwyższenie tego podatku może znieść niemal całkowicie bardzo słabą dotychczas rentowność nieruchomości i uniemożliwić równocześnie dokonywanie najelementarniejszych remontów, obecnie bardzo zaniedbanych.

Projekt podwyższenia dodatków do ceny świadectw przemysłowych z 30 proc. do 60 proc. w województwach południowo-zachodnich do 130 proc., w województwach centralnych i do 300 proc. w województwach północno-wschodnich na rzecz gmin wiejskich i powiatowych związków samorządowych również nie znajduje uzasadnienia. Sama instytucja świadectw przemysłowych stwarza obciążenia niesprawiedliwe i nieodpowiadające rozwojowi przedsiębiorstw przemysłowo - handlowych. Ustanowienie za tym dodatków, przekraczających nawet wartość świadectw

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki na nowy sezon do kina „Wanda" w Adm. „Przegl. Kupieckiego".

przemysłowych, pogłębi dotychczasowe dysproporcje, które polityka skarbowa władz naczelnych stara się od kilku lat zmniejszyć za pomocą corocznie wydawanych okólników o ulgowych świadectwach przemysłowych.

Rażące równocześnie jest obciążenie województw północno-wschodnich, kilkakrotnie większe od obciążenia województw pozostałych — mimo, że województwa te, tworzące t. zw. Polskę „B" są znacznie słabiej rozwinięte pod względem gospodarczym, czy nie powinny więc ponosić takich samych, a tym bardziej większych ciężarów. Przeciążenie podatkowe powoduje ucieczkę od ponoszenia ciężarów i zmniejszenie się obrotów gospodarczych, a co za tym idzie — zmniejszenie wpływów podatkowych mimo zwiększonych stawek.

Związek Izb zaznaczył, że chociaż sytuacja finansowa związków komunalnych jest ciężka, to nie może ona być poprawiona przez mechaniczne podwyższanie stawek podatkowych i tak już bardzo wysokich. Uzdrowienie zaś finansów komunalnych może nastąpić tylko na drodze gruntownej przebudowy ustawodawstwa z równoczesnym zrewidowaniem funkcji samorządu terytorialnego.

Rozporządzenie o dostawach i przetargach

Świeżo ukazało się w numerze 13 „Dziennika Ustaw" z dnia 26 lutego rb. — od trzech lat oczekiwane rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 15. 2. 1933 r. o dostawach i robotach na rzecz skarbu państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego. Doniosłość tego rozporządzenia dla życia gospodarczego nie wymaga uwypuklenia, wiadomo bowiem powszechnie, że państwo i wszelkiego rodzaju samorządy są dzisiaj najpoważniejszymi odbiorcami na rynku. Warto przeto zapoznać się z najbardziej charakterystycznymi nowościami, jakie w dziedzinie dostaw i robót wprowadzają nowe przepisy, które nawiasem mówiąc, wejdą w życie z dniem 26. 8. rb

Kwalifikacje oferentów.

Dotychczas częstokroć ubiegali się o dostawy oraz roboty państwowe i samorządowe ludzie do tego niepowołani, niekwalifikowani. Obecnie ma być inaczej. Zamówienia mają odtąd otrzymywać tylko takie osoby fizyczne i prawne, które okażą się odpowiednimi kwalifikacjami, uprawnieniami, odpowiednią solidnością, zasobami finansowymi oraz conajmniej

jednoroczną egzystencją gospodarczą.

Decentralizacja dostaw.

Jeżeli oferowana cena i pozostałe warunki są jednakowe, należy przy udzielaniu zamówień przyznać pierwszeństwo rynkowi miejsca przeznaczenia dostawy lub roboty. Obok tak sformułowanej zasady pierwszeństwa dla rynku lokalnego, rozporządzenie wprowadza nadto inne jeszcze postanowienie, zmierzające ku decentralizacji. Mianowicie stanowi ono, że zamówienia znaczniejszych rozmiarów powinny być udzielane w ten sposób, aby możliwie równomiernie były uwzględnione potrzeby wszystkich okręgów gospodarczych państwa.

Pierwszeństwo dla rolników wzgl. rzemieślników.

Jeżeli oferowana cena i pozostałe warunki są jednakowe, należy: a) przy dostawach i robotach wchodzących w zakres rzemiosła przyznać pierwszeństwo rzemieślniczym organizacjom o charakterze zarobkowym, następnie rzemieślnikom, wreszcie przemysłowcom, b) przy dostawach artykułów rolnych należy przyznać pierwszeństwo rolnikom, następnie zrzeszeniom rolniczym, wreszcie kupcom.

Praca więźniów i uczniów szkolnych.

Rozporządzenie zakazuje udzielania zamówień osobom, które przedmioty dostawy lub roboty wykonywują w zakładach karnych przy pomocy więźniów. Osobne rozporządzenie ustali, w jakim zakresie będzie można udzielać zamówień szkołom zawodowym wzgl. osobom, korzystającym z pracy uczniów takich szkół.

Udzielanie zamówień w okresach pożniwnym wzgl. sezonie martwym.

Zamówienia powinny być udzielane, o ile możności, w tzw. sezonach martwych, zaś zamówienia na artykuły rolne w sezonach wzmożonej podaży, zwłaszcza w okresach pożniwnych i po wykopach.

Nie będzie dodatkowych przetargów ustnych!

Po przetargu władza ogłaszająca przetarg nie może ani przeprowadzać dodatkowych przetargów ustnych, ani żądać obniżenia ceny. Będzie to możliwe tylko w przypadkach zupełnie specjalnych.

Rząd reguluje ceny kartelowe

W związku ze zwyżką cen miedzi, kauczuku, cyny, ołowiu itp. została podwyższona w końcu 1936 r. cena przewodów elektrycznych izolowanych gumą o 11 proc. i przewodów bez izolacji gumowej — o 19 proc. W końcu stycznia rb. nastąpiła dalsza zwyżka ceny przewodów elektrycznych w granicach od 4 — 14 proc. z powodu postępującej zwyżki cen wymienionych surowców. Przeciętna zwyżka ceny przewodów elektrycznych wyniosła łącznie 18,9 proc.

Po zbadaniu sprawy podwyżki cen wymienionych artykułów Ministerstwo Przemysłu i Handlu zażądało od zainteresowanego kartelu zredukowania zwyżki ceny o 4.5 proc. z tym, że do transakcyj dokonanych w czasie od 18 listopada 1936 r. do 19 stycznia 1937 r. zostanie zastosowana bonifikata w wysokości 3.1 proc. a do transakcyj dokonanych w czasie od 20 stycznia 1937 r. do 24 lutego 1937 r. w wysokości 4.5 proc.

Zainteresowany kartel wyraził zgodę na zastosowanie się do wymienionych warunków, wobec czego nieusprawiedliwiona zwyżka cen przewodów elektrycznych została w ten sposób zlikwidowana.

Ostatnio na rynku dała się zaobserwować pewna zwyżka cen cementu. W związku z tym, na skutek

akcji Ministerstwa Przemysłu i Handlu, została ustalona maksymalna cena cementu na 3.50 zł. za 100 kg. za netto w opakowaniu workowym papierowym, liczona loco wagon stacje: Siersza Wodna, Goleszów, Ząbkowice, Szczakowa i Łazy. Cena ta jest niższa od poprzednich cen cementu o 10—15 gr. na 100 kg.

Czy wiecie,

że Restauracja przy Hotelu Polonia **w Krakowie, Pawia 2,** obniżyła ceny potraw, nie zmieniając ich jakości i dobroci!

KREDYTY ZA PORĘKĄ CUDZOZIEMCÓW.

W myśl przepisów dewizowych udzielanie jakichkolwiek kredytów osobom, zamieszkałym w kraju, za poręką cudzoziemca — wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej.

Zezwolenie Komisji Dewizowej należy uzyskać również w następujących wypadkach:

1) jeśli według pierwotnych warunków umowy kredyt, udzielony za gwarancją cudzoziemca, stał się płatny i ma być choćby w części prolongowany; 2) w razie istotnej zmiany umowy o kredyt; 3) gdy gwarancja cudzoziemca była ważna tylko na określony termin i ma być prolongowana.

Do wniosków o zezwolenie na kredyt za poręką cudzoziemca należy dołączać następujące wyjaśnienia:

a) o zabezpieczeniu dla cudzoziemca za przyjęcie poręki; b) o wysokości i rodzaju wynagrodzenia, przyznanego cudzoziemcowi za przyjęcie poręki.

Okazje do handlu z zagranicą

Centrala Związku Kupców otrzymała z Państwowego Instytutu Eksportowego przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu szereg informacyj, dotyczących możliwości do handlu z zagranicą, a mianowicie:

Francuska firma interesuje się importem trocin.

Firma argentyńska interesuje się importem z Polski wszelkiego rodzaju surowców dla celów przemysłu chemicznego.

Firma egipska interesuje się zabawkami.

Firma holenderska interesuje się zabawkami.

Firmy amerykańskie interesują się możliwością zakupu w Polsce guzików.

Istnieją możliwości zbytu zabawek w Algerze.

Firma gdańska poszukuje dostawców gipsu alabastrowego.

Rynek angielski poszukuje dostawców kart do gry.

Drobne drewniane zabawki dziecięce do pakowania w woreczki poszukiwane są przez firmy angielskie.

Firmy holenderskie pragną zakupywać w Polsce owoce kandyzowane.

Firma palestyńska interesuje się objęciem przedstawicielstwa na Palestynę firm zajmujących się eksportem różnych artykułów przemysłowych, między innymi wszelkiego rodzaju sznurów i sznurków.

Firma hamburska interesuje się nawiązaniem kontaktów z polskimi fabrykami koców odpadkowych, bawełnianych i wełnianych na eksport do krajów zamorskich.

Firma amerykańska interesuje się importem flaneli bawełnianej w dużych ilościach.

Firma egipska, posiadająca szereg oddziałów w sąsiednich krajach, poszukuje przedstawicielstw w za-

kresie artykułów włókienniczych, jak tkaniny bawełniane gładkie, fantazyjne, drukowane, wełniane męskie i damskie, z jedw. szt. przędza wełniana tkacka i trykotażowa i t. d.

Firma kanadyjska pragnie nawiązać kontakt z eksporterami towarów wełnianych, bawełnianych, galanteryjnych i kosmetycznych.

Firma południowo - afrykańska poszukuje kontaktów z pierwszorzędnymi fabrykami artykułów włókienniczych.

Firma norweska poszukuje przedstawicielstwa fabryki impregnowanego płótna żaglowego, lnianego, konopnego lub jutowego albo mieszanego.

Na rynku angielskim istnieją możliwości zbytu poważnych ilości wieszaków drucianych dla pralni.

Firma południowo-afrykańska interesuje się importem: sprzączek, guzików i t. p.

Firma holenderska interesuje się importem rur mosiężnych i miedzianych, blachy aluminiowej.

Firma indyjska interesuje się importem sprężyn do materaców.

Firma syryjska interesuje się importem drutu i gwoździ.

Firma holenderska interesuje się importem maszyn do szycia.

Jedna z firm mandżurskich interesuje się importem mechanizmów i sprężyn do patefonów.

Firma bułarska interesuje się objęciem przedstawicielstwa firm polskich na różne artykuły.

Firma rumuńska pragnie zająć się sprzedażą radioaparatów produkcji polskiej na terenie Rumunii.

Firma angielska interesuje się importem naczyń emaliowanych.

Firma południowo-afrykańska interesuje się importem mebli stalowych.

Poważna firma w Hawana (Kuba) nawiąże kontakt z eksporterami różnych artykułów.

Firma importowo-eksportowa w Bombaju interesuje się importem różnych artykułów.

Firma agenturowa posiadająca oddziały w większych miastach Palestyny, obejmie przedstawicielstwa różnych artykułów.

Kronika.

WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ W POLSCE

Ogłoszony przez Instytut Badania Koniunktur Gospodarczych i Cen wskaźnik produkcji przemysłowej w styczniu b. r. podniósł się z 77,5 do 80,0, czyli o 3 procent. W porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego wzrost wskaźnika produkcji przemysłowej wynosi 19 procent. Tak silny, wzrost powstał przede wszystkim ze zwiększonego wydobycia węgla, w związku z dużymi mrozami, ze znacznego podniesienia produkcji włókienniczej, wywołanej znaczną zwyżką cen surowców i półfabrykatów oraz dalszym wzrostem produkcji w hutnictwie żelaznym, spowodowanym nie tylko zamówieniami Ministerstwa Komunikacji, lecz również w związku z zapotrzebowaniem rynku prywatnego, który ostatnio, w przewidywaniu silnego ruchu inwestycyjnego, bardzo wydatnie wzmógł swój popyt. Niezależnie od podwyżki cen, wzrost produkcji objął prawie wszystkie gałęzie przemysłowe. Wzrost produkcji w przemyśle spożywczym, drzewnym był częściową rekompensatą spadku, jaki z przyczyn technicznych (opóźnienie kampanii, brak surowca) miał miejsce w poprzednich miesiącach. Wzrost w przemysłach odzieżowym, chemicznym, skórnym i papierniczym powstał również wskutek zwiększenia cen surowców czy półfabrykatów. Wyjątek z ogólnej tendencji stanowi przemysł, związany z ruchem budowlanym, jak mineralny i budowlany, który wykazał dość znaczny spadek oraz częściowo także metalowy, który nie wykazał większego wzrostu. Pozostaje to w związku z niską temperaturą w styczniu, która utrudniała prowadzenie robót budowlanych.

POSTĘPOWANIE Z ZAGRANICZNYMI NIEDORĘCZALNYMI PACZKAMI POCZTOWYMI.

Okólnikiem z dnia 11 lutego 1937 r. (L. D. IV. 2643/1/37) Ministerstwo Skarbu zarządziło, celem zaoszczędzenia spraw poczcie, aby niedoręczalne paczki pocztowe były wystawiane na sprzedaż w drodze publicznego przetargu najpóźniej w ciągu od 2 — 3 miesięcy od czasu zwrócenia ich do urzędu pocztowo-celnego. W razie bezskuteczności przetargu przekazywanie tych paczek do instytucyj społecznych nastąpić ma w ciągu dalszych dwóch miesięcy.

PODWYŻKA TARYF KOLEJOWYCH NA DRZEWO.

Ministerstwo Komunikacji ostatnio rozesłało do wszystkich podległych sobie Dyrekcyj P. K. P. ankietę, w której zaznacza, iż wobec ogólnej zwyżki cen drewna postanowiło odpowiednio do tego podnieść taryfy towarowe na przewóz wszystkich materiałów drzewnych, tak w przewozie wewnątrz kraju, jak też i zagranicę.

W ankiecie tej Ministerstwo Komunikacji poleciło, aby poszczególne Dyrekcje opracowały wniosek co do rozmiarów podniesienia taryfy oraz przedstawiły

swe uwagi dotyczące wzrostu cen drewna w ciągu ostaniego roku na terenach kompetencji poszczególnych Dyrekcyj P. K. P.

Z dotychczas nadeszłych do Min. Komunikacji na wspomnianą ankietę odpowiedzi wynika, iż propozycje poszczególnych Dyrekcyj P. K. P. idą w kierunku podniesienia taryf kolejowych na wszystkie gatunki drewna oraz materiałów drzewnych w wysokości od 15 do 25 proc. w stosunku do taryf obecnie obowiązujących.

Przygotowania do wprowadzenia nowej podwyższonej taryfy towarowej na drewno prowadzone są przez Min. Komunikacji w drodze przyśpieszonej, tak, by nowa, podwyższona, taryfa mogła wejść w życie od 15 marca b. r.

ZAŚWIADCZENIE NA BEZCŁOWY WYWÓZ KOMPLETÓW SKRZYNKOWYCH.

Komplety skrzynkowe (deszczułki do opakowań) wywożone za granicę, objęte poz. 18 tar. cel. wywozowej, zwalniane były dotychczas od cła wywozowego na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz materiałów tartych z drzew iglastych, a to zgodnie z postanowieniami okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 30458/2/35 z roku 1935.

Poczynając od dnia 1 marca 1937 r., transporty kompletów skrzynkowych, wywożone za graincę, dla zwolnienia od cła będą musiały być zaopatrzone w specjalne zaświadczenia Ministerstwa Przemyslu i Handlu na wolny od cła wywóz, stosownie do okólnika Min. Skarbu z dn. 11. II. 1937 r. L. D. IV. 2667/3/37.

Zaświadczenia nowego wzoru zawierać będą w treści obok nazwy „materiały tarte z drzew iglastych" również nazwę dokładniejszą: „komplety skrzynkowe". Poza tym zaświadczenia te, dla łatwiejszeko odróżnienia ich od zaświadczeń nawol ny od cła wywóz innych sortymentów, drzewnych zawierać będą nadruk: „komplety skrzynkowe". Zaświadczenia, o których mowa, ważne w ciągu 3-ch miesięcy od daty wystawienia, będą wydawane eksporterom prywatnym, analogicznie do zaświadczeń na wolny od cła wywóz materiałów tartych z drzew iglastych — za pośrednictwem Rady Naczelnej Związków Drzewnych w Polsce — Zrzeszenie Wytwórców Kompletów Skrzynkowych (Warszawa, ul. Mazowiecka 3).

„KURS UMIEJĘTNOŚCI SPRZEDAWANIA"

Krakowska Kongregacja Kupiecka w Krakowie, w czasie od 6 — 15-go marca 1937 r. urządza:

„KURS UMIEJĘTNOŚCI SPRZEDAWANIA"

Kurs ten oparty na nowoczesnych metodach, przeznaczony jest dla kupców, pomocników handlowych i starszych praktykantów (ekspedientów).

Program kursu obejmuje:

1) Organizację przedsiębiorstwa sklepowego.
2) Zasady sprzedaży sklepowej.
3) Technikę sprzedaży sklepowej.
4) „ przyjmowania należytości za towar.
5) „ żegnanie klienta.
6) „ załatwiania reklamacji.
7) „ sprzedaży przez telefon.
8) „ sprzedaży przy pomocy listów.
9) Reklamę sklepu detalicznego.

W programie przewidziane są również ćwiczenia praktyczne.

Uczestnikom wydane zostaną, na podstawie zezwolenia Kuratorium Szkolnego, świadectwa wysłuchania Kursu.

Bliższych informacji udziela i wpisy przyjmuje Sekretariat Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej w Krakowe, ul. Wielopole Nr. 11. tel. 147-10, codziennie w godzinach od 9—13 i 17—20-tej.

Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ.

Onegdaj zmarł błp. Izak **Wikler**, długoletni członek Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców. Błp. Izak Wikler należał do najstarszych i najpoważniejszych kupców krakowskich, ceniony i poważany przez szerokie rzesze kupiectwa krakowskiego dla zalet charakteru, pozostawił po sobie żal tych wszystkich, którzy Go znali.

Rodzinie błp. Zmarłego wyraża na tej drodze szczere współczucie

Prezydium i Wydział Krakowskiego
Stowarzyszenia Kupców

—:0:—

Z powodu śmierci błp. Natana Leiba Heubluma, długoletniego członka Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, składamy Rodzinie błp. Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia.

Prezydium i Wydział
Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

ZNIŻKI CELNE.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 10 lutego 1937 r., wydanym w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 27 października 1936 ustalone zostały nowe zniżki celne i zwolnienia zamieszczone w ostatnim Dzienniku Ustaw z dn. 22 lutego 1937 r.

W szczególności zniżkami tymi objęte zostały: jądra pestek egzotycznej odmiany moreli t. zw. ghejsi zgłoszone do odprawy celnej do dn. 28 lutego 1937, przy czym cło wynosić będzie 25 proc. cła normalnego — oleje z węgla kamiennego t. zw. oleje impregnacyjne (5 proc.), — kwas benzoesowy (50 proc.), — niewyrabiane w kraju części aparatów do badania twardości metali do produkcji tych aparatów (20 proc.) — części silników motocykli i ciągówek, sprowadzane do zamiany zużytych części na nowe w gotowych motocyklach i ciągówkach (20 proc.). Równocześnie obniżone zostało cło na plany konstrukcyjno - techniczne, wykonane sposobem fotograficznym i graficznym, o ile dotyczą maszyn, aparatów, ich części i urządzeń fabrycznych (25 proc.), oraz części maszyn do rachowania (75 proc.).

CZEKI KASOWE ZA NALEŻNOŚCI CELNE.

Okólnik Minsterstwa Skarbu z dnia 9 lutego 1937 (L. D. IV. 126/1/37) zezwolił na uiszczanie należności celnych i innych, pobieranych w związku z odprawą celną towarów w Urzędzie Celnym w Gdyni czekami kasowymi wystawionymi przez wyszczególnione banki na miejscowy oddział Banku Polskiego oraz indosowanymi in blanco przez firmy regulujące należności czekami. Czeki winny być indosowane przez te firmy, które załatwiały formalności celne przy odprawie towarów, za które regulują należności czekami, przy czym tego rodzaju czeki traktowane być mają przez Urząd Celny w Gdyni jako gotówka. Czeków nie wolno wystawiać w walucie obcej, ponad to suma czeku nie może być wyższa od kwoty należności celnych i innych, na których pokrycie ma służyć czek. Bankami uprawnionymi do wystawiania czeków kasowych są gdyńskie oddziały banków następujących: Powszechnego Banku Związkowego, Banku Zachodniego, Banku Cukrownictwa, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowego Banku Rolnego, Banku Francusko-Polskiego, Banku Handlowego oraz Domu Bankowego Dr. Józef Kugel i S-ka. Czeki kasowe mają być przyjmowane na poczet należności w granicach kontyngentów dziennych, które dla każdego z wymienionych banków wynoszą do 200 tys. złotych, przy czym powyższe ograniczenie sumy nie odnosi się do czeków Banku Gospodarstwa Krajowego oraz Państwowego Banku Rolnego. Urząd Celny w Gdyni przed przyjęciem czeku kasowego powinien sprawdzić, czy czek odpowiada warunkom formalnym, a przyjęte czeki kasowe Urząd zarachowuje jako gotówkę i realizuje je w miejscowym oddziale Banku Polskiego najpóźniej następnego dnia po przyjęciu.

OPŁATY CELNE.

Okólnikiem z dnia 8 lutego 1937 r. (L. D. IV. 32187/3/36) Ministerstwo Skarbu ustaliło wysokość opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym.

W szczególności okólnik powyższy oparty został na przepisach rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym, lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów. Okólnik przewiduje opłaty w wysokości przewidzianej tablicą załączoną do wspomnianego rozporządzenia, a ponad to, dla poszczególnych rodzajów towarów ustala opłaty w wysokości od 1—2 proc. przypadającego cła normalnego z zachowaniem górnej granicy cła, która to granica nie może przekroczyć określonych sum dla poszczególnych rodzajów towarów. Opłaty za kontrolę wymierza i pobiera Urząd Celny, który dokonał odprawy celnej.

Okólnik przewiduje ponad to zasady manipulacyjne w wypadkach pobrania opłat przez dyrekcję ceł w Gdańsku w wypadku, gdy do przeprowadzenia kontroli jest powołany urząd innej dyrekcji ceł.

ZAŁATWIANIE SPRAW DEWIZOWYCH W IZBACH PRZEMYSŁOWO-HANDLOWYCH.

Izby Przemysłowo - Handlowe współdziałają w pewnym zakresie z władzami dewizowymi przy wykonywaniu reglamentacji obrotów dewizowych z zagranicą. Do Izby Przemysłowo - Handlowej należy się zwracać w sprawach dewizowych, odnoszących się do następujących wypadków:

1) gdy jakiś towar nie może być sprowadzony z zagranicy inaczej, niż po przekazaniu z góry całej należności, względnie zaliczki: — Izby mogą wydawać zainteresowanym firmom odpowiednie zaświadczenie dla Komisji Dewizowej — umożliwiające otrzymanie udziału dewiz na ten cel;

2) gdy chodzi o przekazanie zagranicę należności za towar, sprowadzony w okresie przed ogłoszeniem reglamentacji dewizowej: — Izby delegują rzeczoznawców księgowości (dla stwierdzenia, czy odpowiednia należność nie została już przekazana) i wydają następnie właściwe opinie,

3) gdy chodzi o większy, niż dozwolone 200 zł. przydział dewiz na wyjazd zagranicę kupca lub prze-

myslowca w sprawach handlowych — Izby badają słuszność zgłoszonego wniosku o przydział dewiz i wydają odnośne zaświadczenia;

4) przedstawiciele handlowi firm zagranicznych, pragnący korzystać z ułatwień, przyznanych im na zasadzie okólnika Komisji Dewizowej Nr. 7, mogą otrzymać z właściwej Izby zaświadczenie, iż figurują w rejestrze firm (katastrze), danej Izby.

W danym momencie — inne sprawy z zakresu reglamentacji dewizowej nie leżą w kompetencjach Izby Przemysłowo - Handlowej i zwracanie się w tych wypadkach do Izb jest zupełnie bezcelowe.

SPRAWA PRODUKCJI I HANDLU KOSMETYKAMI.

Związek Izb Przemysłowo - Handlowych niejednokrotnie podkreślił konieczność gruntownej rewizji i nowelizacji rozporządzenia o dozorze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych, wskazując na fakt,że rozporządzenie to nie reguluje całokształtu zagadnienia w sposób odpowiadający potrzebom, możliwościom i interesom przemysłu perfumeryjno-kosmetycznego.

Ostatnio Związek Izb zwrócił się w tej sprawie do ministerstwa opieki społecznej, podkreślając konieczność przystąpienia w najbliższej przyszłości do prac nad nowelizacją rozporządzenia o dozorze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych. Z 12 miesięcznego okresu przejściowego, upływającego z dniem 18 lipca r. b. pozostało już tylko 5 miesięcy, w którym to czasie powinna być przygotowana nowelizacja tego rozporządzenia.

Podstawą tych prac według propozycji Związku Izb winien być projekt rady Związków Przemysłu Perfumeryjno-Kosmetycznego, który ujmuje szeroko całokształt zagadnienia, w przeciwieństwie do projektu ministerstwa opieki społecznej, ujmującego zagadnienie jedynie z punktu władz nadzoru sanitarnego.

POSTĘPOWANIE PRZY PRZYWOZIE I WYWOZIE ZŁOTA.

Min. Przemysłu i Handlu ustaliło następujący tryb postępowania przy przywozie złota z zagranicy oraz przy przywozie i wywozie złota w obrocie uszlachetniającym.

Podania o pozwolenia przywozu złota i jego związków z zagranicy w stanie nieprzerobionym, jak również we wszelkiej postaci, nie mającej znamion gotowego do użytku wyrobu, winny być składane do departamentu przemysłu i rzemiosła Min. Przemysłu i Handlu.

Dep. przem. i rzemiosła przesyła podania wraz z fachową opinią do skarbca emisyjnego Banku Polskiego, który bądź sprzedaje złoto z własnych zapasów, bądź przesyła podanie importera wraz z zaświadczeniem, zezwalającym na przywóz złota z zagranicy — bezpośrednio do centralnej komisji przywozowej celem wydania pozwolenia przywozu.

Podania o zezwolenie na przywóz z zagranicy i wywóz zagranicę złota w obrocie uszlachetniającym winny być składane do departamentu przem. i rzemiosła Min. Przem. i Handlu.

Dep. przemysłu i rzemiosła przesyła podania wraz z fachową opinią do skarbca emisyjnego Banku Polskiego, który, po zarejestrowaniu podania, przesyła je do dep. ceł. Min. Skarbu — celem wydania odpowiedniego zezwolenia.

O odmownym załatwieniu podań interesowani będą bezpośrednio zawiadamiani przez skarbiec emisyjny Banku Polskiego.

O ZNIESIENIE WIZOWANIA PASZPORTÓW.

Obywatele polscy, wyjeżdżający za granicę, napotykają na wiele trudności w związku z obowiązkiem wizowania paszportów. Usunięcie tych przeszkód możliwe byłoby w drodze zawarcia przez Polskę umów z obcymi państwami, regulujących tę sprawę na zasadzie wzajemności.

Związek Izb Przemysłowo - Handlowych, po dłuższych studiach nad tym zagadnieniem zwrócił się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych z memoriałem, wysuwającym postulat zniesienia wiz paszportowych. W memoriale tym Związek Izb zaznaczył, że pozytywne załatwienie tej kwestii posiada wielkie znaczenie dla obywateli państwa, a specjalne dla sfer gospodarczych, które uzyskają możność szybkich, niezbędnych niejednokrotnie, wyjazdów za granicę, koniecznych do nawiązywania stosunków handlowych. Ponadto zniesienie wizowania paszportów będzie wielkim ułatwieniem dla propagandy turystycznej, gdyż wszelkie tego rodzaju ulgi zachęcają do podróży i turystyki. Zniesienie obowiązku wizowania paszportów ułatwi w znacznym stopniu należyty rozwój gospodarczych stosunków z zagranicą, z tego więc powodu można się spodziewać, iż Ministerstwo Spraw Zagranicznych przychylnie rozpatrzy memoriał Związku Izb Przemysłowo - Handlowych.

Wydawca Zw. Krak. Staw. Kup. św. Samuel Schechter. Redaktor odpow.: N. Yosef Halb
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 62. Telefon 104-17.